Oğlan ve Fenerli Kaplumbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Fenerli Kaplumbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar keşfetmeyi çok seven Sam adında bir oğlan varmış. Sıcak açık kahverengi teni, dağınık koyu kahverengi saçları ve burnunun üzerinde çilleri varmış. Bir akşam, hardal sarısı kapüşonlu üstünü, koyu mavi şortunu ve kırmızı yağmur çizmelerini giymiş. Küçük bir kanvas çantasına bir atıştırmalık ve bir el feneri koymuş, sonra evinin arkasındaki ormana doğru yola çıkmış.

Orman sessiz ve serinmiş. Sam kıvrımlı bir patikayı takip etmiş, yaprakları tekmeleyip köklerin üzerinden atlamış. Her zamanki gibi acelesi varmış, çünkü her şeyi bir anda görmek istiyormuş. Ama ağaçlar uzamış ve ışık azalmış. Kısa süre sonra Sam patikadan saptığını fark etmiş. Etrafına bakmış ama hiçbir şey tanıdık gelmemiş.

Sam endişelenmeye başladığında, eğrelti otlarının arasında yumuşak bir altın parıltı görmüş. Yaprakları kenara itmiş ve şaşkınlıkla nefesini tutmuş. Orada, yemek tabağı büyüklüğünde, yosun yeşili kabuğu olan bir kaplumbağa oturuyormuş. Kabuğundaki küçük kehribar çatlaklar sıcacık parlıyormuş. Sırtında, alevi titreyen küçük pirinç bir fener varmış. Kaplumbağanın altın gözleri yavaşça kırpılmış ve gülümsemiş.

"Merhaba, küçük dostum," demiş kaplumbağa, yumuşak ve gıcırtılı bir sesle. "Ben Fenerli Kaplumbağa'yım. Karanlıkta yolunu kaybeden hayvanların evlerini bulmalarına yardım ederim." Sam'in gözleri kocaman açılmış. "Bu harika!" diye bağırmış. "Ben de yardım edebilir miyim? Hayvanları evlerine götürmek istiyorum!" Kaplumbağa usulca kıkırdamış. "Sabır, genç dostum. Yardım etmek yavaş ve istikrarlı bir kalp ister."

Sam ayak parmaklarının ucunda zıplamış. "Sabırlı olabilirim!" demiş, gerçi bunun ne demek olduğundan emin değilmiş. Kaplumbağa, çok yavaş bir şekilde, sık eğrelti otlarının olduğu bir yere doğru yürümeye başlamış. Sam önden aceleyle gitmiş ama kaplumbağa, "Bekle. Dinle," demiş. Sam durmuş. Önce hiçbir şey duymamış. Sonra eğrelti otlarının altından küçük bir burun çekme sesi gelmiş. Sam bakmak için ileri atılmış ama kaplumbağa nazikçe çizmesine dokunmuş. "Yavaşça," diye fısıldamış.

Eğrelti otunun altında, küçük, krem beyazı bir tavşan titreyerek büzülmüş. İçi pembe uzun sarkık kulakları ve bir kulağına bağlanmış küçük mavi bir kurdele varmış. Kocaman, sulu kahverengi gözleri yaşlarla doluymuş. Sam çok hızlı hareket edince, tavşan ciyaklamış ve yaprakların daha derinine sokulmuş. "Korkmuş," demiş kaplumbağa. "Sakin ve sessiz olmalıyız."

Sam derin bir nefes almış. Diz çökmüş ve hiç kıpırdamadan durmuş. Kaplumbağanın feneri sıcak, istikrarlı bir ışık yaymış. "Merhaba, küçük tavşan," demiş Sam yumuşakça. "Evinizi bulmanıza yardım etmek için buradayız." Tavşanın burnu seğirmiş. Nazik ışığa, sonra Sam'in sevecen yüzüne bakmış. Yavaşça, eğrelti otunun altından dışarı zıplamış, bıyıkları titriyormuş.

"Feneri takip et," demiş kaplumbağa. Tavşan kaplumbağanın kabuğuna yaklaşarak zıplamış ve Sam onların yanında yürümüş, onların yavaş adımlarına uymuş. Yosunlu bir patikadan, devrilmiş bir kütüğün üzerinden ve şırıldayan bir dereden geçmişler. Tavşanın kulakları dikilmiş. "Burayı biliyorum!" der gibiymiş. Kısa süre sonra yumuşak pat pat sesleri duymuşlar. Bir tavşan ailesi belirmiş, gözleri sevinçle parlıyormuş.

Küçük tavşan annesine doğru sıçramış, annesi onu nazikçe koklamış. Tavşan mutlu daireler çizerek zıplarken mavi kurdele dalgalanmış. Sam içinde sıcak bir parıltı hissetmiş. "Başardık!" diye fısıldamış. Kaplumbağa gülümsemiş. "Sabır yardımcı oldu," demiş. "Şimdi bakalım bize başka kimin ihtiyacı olabilir." Ormanda ilerlemeye devam etmişler, fener kaplumbağanın sırtında usulca sallanıyormuş.

Yürürlerken bir çalıdan hışırtı gelmiş. Sam'in diz boyu küçük bir tilki yavrusu çıkmış. Kızıl-turuncu tüyleri, beyaz bir göğsü ve ahşap bir meşe palamudu tılsımı olan küçük, örgü çimen bir tasması varmış. Bir kulağı hafifçe bükükmüş. Tilki cesur görünmeye çalışmış ama kehribar gözleri endişeyle kocaman açılmış. "Ben kaybolmadım!" demiş hızla. "Ben sadece... keşfediyorum."

Sam, "Ama yanlış yöne gidiyorsun," demeye başlamış ama kaplumbağa onu dürtmüş. "Birlikte yürüyelim," demiş kaplumbağa nazikçe. Tilki yavrusu tereddüt etmiş, sonra takip etmiş. Sam sesini yumuşak, adımlarını yavaş tutmuş. Uzun ağaçların yanından ve ay ışıklarının dans ettiği bir açıklıktan geçmişler. Tilki yavrusunun kuyruğu gerginlikle sallanmış ama fenerin ışığına yakın kalmış.

Kısa süre sonra uzaklardan yumuşak bir uluma duymuşlar. Tilki yavrusunun kulakları dikilmiş. "Bu annem!" diye bağırmış. Koşmaya başlamış ama Sam, "Bekle. Birlikte gidelim, yavaşça," demiş. Tilki yavrusu başını sallamış ve yan yana yürümüşler. Anne tilkiyi büyük bir meşe ağacının altındaki bir inin yanında bulmuşlar. Yavru sevinçle ciyaklayarak ona koşmuş, meşe palamudu tılsımı zıplamış.

Anne tilki yavrusunu yalamış ve Sam ile kaplumbağaya minnettar gözlerle bakmış. Sam'in kalbi kabarmış. "Görüyor musun?" demiş kaplumbağa. "Acele etmek başkalarını korkutur. Sabır ve nezaket yolu aydınlatır." Sam başını sallamış. Artık anlamış. İki hayvanın evini bulmasına yardım etmiş, hızlı olarak değil, sakin ve nazik olarak.

Gece derinleşirken kaplumbağa Sam'e dönmüş. "İyi öğrendin, genç dostum. Şimdi senin de evine gitme zamanı." Sam etrafına bakmış. Hangi yöne gideceğinden emin değilmiş. "Bana yardım eder misin?" diye sormuş. Kaplumbağa kıkırdamış. "Elbette. Sadece feneri takip et." Ormanda yavaşça yürümüşler, sıcak parıltı yolu göstermiş.

Sonunda Sam ormanın tanıdık kenarını ve evinin ışığını görmüş. Teşekkür etmek için kaplumbağaya dönmüş ama kaplumbağa çoktan gölgelere karışmaya başlamış. "Unutma," demiş usulca, "sabır başkalarına yardım eder ve her zaman evine giden yolu aydınlatır." Sam el sallamış. Evine doğru yürümüş, kalbi dolu ve adımları sakinmiş.

O geceden sonra Sam bir daha asla bu kadar aceleci olmamış. Beklemeyi, dinlemeyi ve nazik olmayı öğrenmiş. Ve bazen, akşam karanlık olduğunda, ormanın kenarında yumuşak bir altın parıltı görürmüş. Gülümsermiş, Fenerli Kaplumbağa'nın hâlâ orada olduğunu, sabırla başkalarına yol gösterdiğini bilirmiş.